

بنیانگذار بنیاد اخلاص در روسیه:

روح مردم حاضر در راهپیمایی زیباست

«محمد مصطفویج» از کسانی است که از روسیه و شهر اوف‌ا در راهپیمایی بزرگ اربعین حضور پیدا کرده است. وی امام جماعت مسجد اخلاص و بنیانگذار بنیاد اخلاص است و فعالیت‌های مهمی در حوزه مسلمانان روسیه انجام می‌دهد و فستیوال‌هایی را در حوزه هنرهای اسلامی بر گراز خورشید به آنها ترسیم‌است.

استاد دانشگاه فلورانس:

مراسم بزرگ ادیان دیگر در مقابل اربعین یک اتفاق محلی است

خاتم «فلریزیا بالدیسرا» از اساتید دانشگاه فلورانس که سال گذشته در پیادهروی اربعین حضور پیدا کرد، معتقد است کاتولیک‌ها هم مراسم‌های مشابهی برای حضرت مسیح دارند اما ابتدا قابل مقایسه با جمعیت پیادهروی اربعین نیست. او می‌گوید: همه به من می‌گفتند آمدن به عراق کار بسیار ترسناکی هست ولی آمدی و دیدم اصلاً اینطور نیست. همه به علاقه امام حسین(ع) آمدند و من فرد دیگری را نمی‌شناسم که بتواند چنین کاری کند. باپ هم فکر نکم چنین قدرتی داشته باشد که چنین جمعیتی را جمع کنند. حتی در امریکا جنوبی هم هیچ رهبری نیست که بتواند چنین جمعیتی را جمع کند. اصل و ذات و روحیه این پیادهروی دوست داشتن و کمک کردن است. ترجمانی که دیدم‌ام هرگز آنقدر بزرگ نبودند و هیچ‌وقت چیزی مثل این موکب‌ها و جاهایی که به مردم کمک می‌کنند و غنا می‌دهند نبوده است. به عنوان یک زن در این راهپیمایی شرکت کردم تا ثابت کنم زنان هم می‌توانند کارهای بزرگ انجام دهند. من هم در تجمع و هم زمانی که می‌آمدیم، زمانی را دیدم از ترکیه و کشورهای دیگر که شوهرشان مشکلی داشت‌اند و خودشان آمده بودند و تنها بودند اما پراحتی آمده بودند. من خودم در یکسری راهپیمایی‌های صلح بودم، خوب بودی ولی اصلاً شباهتی به طور کلی به این اتفاق نداشته است و ترجمانی که در دیدم هرگز اینقدر بزرگ نبودند و هیچ‌وقت چیزی مثل این موکب‌ها و جاهایی که به مردم کمک می‌کنند و غنا می‌دهند نبوده است. در راهپیمایی‌ها که در ایتالیا و برای صلح داریم درست که همه برای یک هدف جمع می‌شوند ولی اینکه بخواهند از چیزی که برای خودشان است، مایه‌ای بگذارند، به هیچ‌وجه اینطور نیست. اما در پیادهروی اربعین ما دقیقاً مشاهده می‌کنیم که مردم از دارایی‌های خودشان خرج می‌کنند. مسیحی‌های کاتولیک یک اتفاق مشابهی دارند و در روزی که مسیح به صلیب کشیده شده آنها در این اتفاق گریه می‌کنند. لباس مشکی می‌پوشند و خودشان را می‌زنند اما این اتفاق خیلی محلی و

می‌کند. او درباره راهپیمایی اربعین گفته است: هیچ کمپینی و هیچ تجمعی در دنیایمانی‌تواند به این میزان علاقه‌مند را یکجا جمع کند. در واقع کسی نیست که بتواند این درخواست را بکند اما امام حسین(ع) اینجا رهبری می‌کند. حتی مکه برای حج معمولاً بین ۶ تا ۱۰ میلیون بیشتر گنجایش ندارد و این یک حرکت واقعاً فوق‌العاده است برای همه دنیا. بویژه جهان اسلام. می‌گویند اینها هر کدام دلیل خاصی دارد و یک چیز عادی است که سر طناب می‌رسد به ته طناب. یعنی چیزی که به هم وصل است. در قرآن هم گفته می‌شود در جهان با هم حرکت کنید؛ با هم و کنار هم. مسجد اخلاص تجربه کار با خیلی از بنیادها و ارگان‌های مذهبی را دارد از جمله ایران و حالا ما آمدیم به عراق. شیعیان روسیه این پیام‌ها را درک می‌کنند. ولی چیزی که خیلی برای ما جالب است و ما همراه خود می‌بریم، این است که انسان‌های متفاوت از کشورهای متفاوت اینجا هستند. این اتفاق یک مسأله تاریخی است که در عراق اتفاق می‌افتد. کشورهای عراق و ایران گهواره تمدن هستند. بویژه عراق که بین‌النهرین در آنجا قرار دارد و من حتماً برای مسلمانان روسیه این قضیه را تکرار خواهم کرد که ایران، سوریه و عراق گهواره تمدن اسلامی هستند و گهواره تمدن تاریخی و این چیز بسیار مهمی است. ما باید بدانیم که حال‌شان بسیار خوب است و آیندешان بسیار درخشان خواهد بود. مردم اینجا خیلی زیبا هستند. واقعاً از لحاظ روح و ظاهر بسیار زیبایی درون دارند و فوق‌العاده‌اند؛ راحت با همه چیز برخورد می‌کنند و زیاد سخت نمی‌گیرند. ما اینجا از مراسم و برنامه‌هایی که برای‌ان چیده بودند خیلی استفاده کردیم. ما دست‌ان‌مان را بالا می‌گیریم و همراه همه مسلمانان دعا و گریه می‌کنیم برای امام حسین(ع) و تمام اشک‌های‌مان برای امام حسین است و تمام موهای سفیدمان برای زحری است که امام حسین(ع) و خانواده‌شان کشیدند. امیدوارم این قضیه ما را به هم نزدیک کند و بتوانیم راشان را ادامه بدهیم. ان‌شاءالله. ما این روزهایی که پیادهروی اربعین را می‌بینیم، هر حدت بین مسلمانان هر روز محکم و محکم‌تر خود. این موضوع آنقدر مهم است که خیلی‌ها از شدت نور این قضیه چشمان‌شان را نمی‌توانند باز کنند و ببینند یعنی آن چشم‌ها باید باز باشد و ببینند، به زور سگه داشته شده‌اند و هنوز این نور خورشید به آنها ترسیم‌است.

رئیس شبکه نور در آمریکا:

وقتی همه حضور پیدا کنند همه چیز زیاتر می‌شود

«ریکاردو لولکوانگو» سفیر اکوادور در بولیوی و رئیس شبکه نور آمریکاست که اکوادور از فعالان بین‌المللی، به دعوت کمپین «حسین عشق بین‌المللی» و کنفرانس افق نور سال گذشته در پیادهروی اربعین شرکت کرده بود. درباره راهپیمایی اربعین می‌گوید: غر نمی‌خواهد. مسلمانان را در حالتی که با هم در صلح و صفا و آرامش و امنیت هستند، نشان دهد. اگر چه بایکوت حساسه پیادهروی اربعین توسط رسانه‌های غربی به شکلی کاملاً متحد ادامه دارد اما سفر کنندگان غربی می‌کنند. چرا که امنیت بزرگ‌ترین پیام راهپیمایی اربعین است. عمده محبت می‌کنند. من هیچ رهبری را مانند امام حسین(ع) نمی‌بینم که از جهت اصالت برخشدین به هويت بتواند مردم را در کنار هم جمع کند. در واقع این جمعیت تنها به یک دلیل و آن هم اصالتی که موضوع امام حسین(ع) دارد جمع می‌شوند. تجربه‌ای که در این سفر کسب شد، کمک می‌کند مردم آمریکا (آل‌تین) بیشتر درباره این راهپیمایی بگوینم و افکار عمومی را متوجه این اتفاق و واقعه بزرگ کنیم و از طریق شبکه

پرونده «وطن امروز» درباره بزرگ ترین اجتماع انسانی جهان از نگاه ناظران بیرونی

جهانی در یک جاده

پیاده‌روی اربعین را از منظر «ایثار» ببینیم

عصر ایثار

علیرضا رضوانی: یکی از حاضران انگلیسی پیادهروی اربعین که یک خادم و از فعالان رسانه‌ای بود، پس از حضور در این راهپیمایی به جنبه حائز اهمیتي از این راهپیمایی اشاره کرده بود که به خودی خود می‌تواند موضوع یکی از این چند هزار همایشی که در سال برگزار می‌شود، باشد. او نوشته بود: «اینکه عراقی‌ها در زمانی است که در آرای‌های خود را از دست دادند و امروز اینگونه خالصانه از غریبه‌ها پذیرایی می‌کنند، همان درس تواضع مشفقانه‌ای است که از امام خود گرفته‌اند. ملتی که از دهان خود می‌زند تا نهایت میهمان‌نوازی را نشان دهد و این نهایت الهام‌بخشی است. در راه بین نجف تا کربلا شاهد بهترین شکل انسانیت بودم. دست‌های را دیدم که به نیت خدمت دراز می‌شد، آغوش‌هایی را دیدم که پناهگاه بیماران و خستگان می‌شد؛ اطعمه و اشرام‌هایی که خالصانه نثار جان گرسنگان و تشنگان می‌شد. در آن راه دریافتیم که انسانیت چگونه می‌تواند باشد. اگر ما نیز کمی سخت‌تر تلاش کنیم»، ایثار، مفهومی است که در پیادهروی اربعین معنای دیگری پیدا می‌کند. عبارت که یکی از اشاردهای اصلی به آن در آیه ۹ سوره حشر، صورت گرفته است: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ عَلَى الْفِطْهِمْ وَلَوْ كَانُ بِهِمْ خُصَاصُهُ أَيُّهَا» که اگرچه شأن نزول‌های فراوانی برای آن در کتب تفسیری آمده است اما به اصل «ایثار» اشاراتی تام و تمام دارد، می‌بخشدند در حالی که خود احتیاج دارند.

مردم عمو در مسیرهای راهپیمایی از شهرهای مختلف تا کربلا معمولاً زندگی روستایی‌ای دارند و اینطور نیست که در شرایط اقتصادی فوق‌العاده‌ای باشند. اما در روزهای منتهی به این اربعین، همه آنچه دارند ولو به اندازه یک پارچ آب باشد، به میان راهپیمایان می‌آورند و یکی از بی‌تأثیرترین صحنه‌های عالم را رقم می‌زنند. عراق به لطف سخاوت مردمش، میلیون‌ها زائر را می‌پذیرد. اتفاقی که حتی در مراسم باشکوه حج هم رخ ندهد. هر جمعیتی بسیار کمتر از راهپیمایان اربعین در آن حضور می‌یابند. مردم عراق، هر سال، چند هفته شب و روز، بی‌خستگی، بدون منت، به طور رایگان غذای آب، امکانات پزشکی، موکب و همه امکاناتی را که از زائران به‌جا احتیاج دارند، در اختیار آنها قرار می‌دهند و این فضیلتی است که تنها جامعه عراق صاحب آن هستند. این اتفاق، تکراری دیگر و این ایثار، مشابهی دیگر ندارد.

در یکی از پژوهش‌هایی که در باب این وجه از پیادهروی اربعین انجام شده، آمده است: ایثار گری، از خودگذشتگی و میهمان‌نوازی و خدمت به زائران و محبان الهی (گیت‌ع) در دورانی که خودخواهی و بی‌توجهی به دیگران در حال گسترش است ارزش دوجندلی دارد. آشنایی با چنین رفتارهای مثبتی و تجربه آنها از نزدیک، باعث می‌شود این ویژگی‌ها در افراد ناپایده شود. همچنین افراد با سلیقه‌ها و فرهنگ‌های مختلف در کنار یکدیگر و قدم به قدم با هم برای رسیدن به مقصدی مشترک همکاری می‌کنند و این تفاوت‌ها باعث نمی‌شود به یکدیگر کمک نکنند. یکی دیگر از دستاوردهای روانشناختی این پیاده‌روی، درک متقابل اطرافیان و کمک به همنوع است. افرادی که با بارن‌های‌ریز خوشان و پذیرفتن سختی‌ها و هزینه‌های مالی تصمیم می‌گیرند گروه‌هایی را برای حضور در پیادهروی اربعین تشکیل دهند، رانکارهای نیکدل با همنوع را در راه رسیدن به هدفی آرمانی تمرین می‌کنند که یادگیری این مهارت، بسیار ارزشمند است. احساس خود ارزشمندی و بزرگ

درباره پیاده‌روی اربعین و وعده‌هایی که محقق می‌شوند

زبان مشترک اشک

به جای حسرت خوردن فکر می‌کند و بهجای آرزو کردن عمل می‌کند و شجاعت تبلیغ کارهای بزرگ را دارد و برای تغییر اساسی وضع موجود به وضع مطلوب تلاش می‌کند. اربعین در افق نگاه ایران، یک تجمع بیست و قرار گرفته است. اینجا اما ۲ نکته برای نگارنده بیش از نکات دیگر قابل ملاحظه است. ولی دقت و توجه ایرانی‌هایی است که به پیادهروی اربعین به چشم یک مناسک هر ساله می‌نگرند که باید آن را جدی گرفت و برایش وقت گذاشت. چه‌رایی از علما و روحانیان و شخصیت‌های مذهبی که در سال‌های اخیر با حضور جدی و چشمگیر خود در ماجرای پیادهروی اربعین نقش مهمی در تهییج و شورآفرینی زائران ایرانی و بین‌المللی این رخداد ایفا کرده‌اند. انسان‌هایی که با نگاهی متعالی به این واقعه می‌نگرند. نگاهی که

حضور پیدا کرده‌اند، به این واقعه عظیم می‌نگیریم.

رپرهایی از آمریکا:

مردم هر چه دارند در این مسیر خرج می‌کنند

۳ خواننده و رپر آمریکایی که از بنیانگذاران کمپنای هیچ‌پاپ دیتاکس هستند در راهپیمایی اربعین شرکت کردند. «محمدایناک» و «دیومن جوزه» مسلمان هستند و «فامن» مسیحی است. این سه رپر آمریکایی به موسیقی‌شان به مفاهیم اجتماعی، عدالت و دوری از تبعیض نژادی تأکید دارند و راهپیمایی اربعین را راهی برای رسیدن به حقیقت دانده‌اند. راهی که جوان‌ها باید به عنوان الگو برای خود انتخاب کنند. دیومن جوزه درباره حضورشان در پیادهروی اربعین می‌گوید: ما در کربلا حضور یافتیم. اینجا چه‌بایی را می‌بینیم. این نکته مهمی است که وقتی افرادی مثل ما به اینجا می‌یاند این مفهوم را به شکلی درک و جذب کنند و بروند به کشور خودشان و این مفاهیم را به سایر افراد منتقل کنند. همان‌طور که شما از ما سوال می‌پرسید و می‌خواهید این اطلاعات را به مردم خودتان انتقال دهید، ما هم در این سفر مفاهیمی را کسب می‌کنیم و می‌رویم به مردم خودمان منتقل می‌کنیم. هیچ‌کس چنین قدرتی ندارد که جمعیتی به این عظمت را که چگونه علیه تهاجم ظالم باید برخاست و این شجاعت قلبی، به خودخواست‌شان جماعه عمل بپوشانند. همه به دورش جمع خواهند شد. محمد ایناک نیز به این مفاهیم حقیقت‌آین است که گویند رفتار آلسامی‌ای (برای احیای حقیقتی اقدام کرد که قبل از خودش وجود داشته است. او بهترین الگو است. الان مردم به باید همل کاری را که امام حسین(ع) کرد، انجام دهند. اگر افراد بیشتری

این نوع روابط بین میزبانان و زائران با عاقابت ابزاری و فایده‌گرایی نسبی ندارد. یک فرد زائر پس از خروج از مرز و حتی پیش از آن و در واقع از زمانی که وارد فضای پیادهروی اربعین می‌شود، حتی یک ریال برای خوردن و آشامیدن و اسکان هزینه نمی‌کند. مردم عراق با موکبهای فراوان از این فرد استقبال می‌کنند، او را به خانه خود دعوت می‌کنند. از خردترین تا کلان‌ترین نیازهای او را مهیا می‌کنند. باغی زائر خسته از پیادهروی را مساز می‌دهند، شرایط استحمام او را فراهم می‌کنند و این خدمت‌رسانی تا زمانی که مقصد برسد ادامه دارد. اینجا همه در زیست جهان مدرن توجیه‌ناپذیرند. در واقع در زیست جهان مدرن با سلفه‌های فایده‌گرایی و عقل ابزاری سوال می‌شود که این اتفاقات چطور رخ می‌دهد؟ این همه امکانات بدون هزینه‌کرد، چگونه در اختیار زائر قرار می‌گیرد؟ یک تربیت‌یافته نظم مدرن و نظام فردی حتما این سوال‌ها را خواهد پرسید.

در پژوهش دیگری ایثار مردم در پذیرایی از اربعین به عنوان نشانه‌ای از مولفه‌های ارزشی راهشهر دینی مورد تأکید قرار گرفته است. اجتماع گسترده انسان‌هایی از سراسر جهان با ملیت‌ها و نژادهای مختلف و از افسشار، پناهندها و هنر‌های اجتماعی گوناگون که در واقع می‌توان آن را به مثابه نمونه‌ای از جامعه‌شنری دانست، در کنار نمایش طولوه‌های مختلف فضایل اخلاقی همچون اخودگذشتگی و عقل ابزاری رسمی‌شود که این اتفاقات چطور رخ می‌دهد؟ این همه امکانات بدون هزینه‌کرد، چگونه در اختیار زائر قرار می‌گیرد؟ یک تربیت‌یافته نظم مدرن و نظام فردی حتما این سوال‌ها را خواهد پرسید.

عینی فرامی‌خوید. در واقع اگر با تأکید بر چارچوب‌ها و مولفه‌های اجتماعی مولوهم درباره پیادهروی اربعین صحبت کنیم، نمی‌توانیم نقش مردم عراق به عنوان یکی از اصلی‌ترین ارکان شکل‌گیری این پدیده عظیم را مورد تأکید قرار ندیم. در واقع زائر مردم عراق است که برای گروه‌های دیگر راهپیمایان و حاضران در این همایش بزرگ را با خودش اما در زیست جهان مدرن هر نوع مرجعیت بیرون و وجود ندارد. در زیست جهان تشیع در پذیرفته که مناسبات و روابط خود را به مرجعیتی فقهسی و بیرون از خود گره زند و در ابتدا به او باشد اما در زیست جهان مدرن هر نوع مرجعیت بیرون و عراقی‌ها، هر آنچه دارند تقدیم برای امام حسین(ع) کنند. زائران صحنه‌ای عجیب و غریب از زندگی مدرن و معرفتی و سیاسی بین است. اربعین می‌راند، نشنه همین حجت و ایثار الهی اربعینی عراق هستند.

گرافستی از منچستر: امام حسین(ع) بزرگ‌ترین رهبر دنیاست

«محمد حمزه» گرافقیت و طراح انگلیسی بعد از حضور در مراسم پیادهروی اربعین از این سفر به «سته‌جمعی‌ترین سفر شخصی» تعبیر کرد. حمزه که از اهالی شهر منچستر انگلیس است، می‌گوید: هیچ رهبری در دنیا نمی‌تواند جمعیتی را که امروز امام حسین(ع) به کربلا کشنده‌اند در یک کمپین جمع کند. رهبرانی در دنیا بودند که در تحسین‌شان می‌کردم اما آنها در حدی نیستند که بخواهند کاری را کنند که امام حسین(ع) می‌کند. اصلاً قابل‌مقایسه با امام حسین(ع) نیستند. امام حسین(ع) بزرگ‌ترین رهبر دنیاست. در این راهپیمایی چیزی که بیشتر از مسائل دیگر در نظرم آمد، فروتنی و تواضع مردم بود. چیزی که تا به حال تجربه نکردم و ندیده بودم. اربعین شخصی‌ترین سفری است که می‌توان دسته‌جمعی آن را تجربه کرد، یعنی ما با اینکه درونیات شخصی منصرف به فرد خودمان را داریم اما یا در راهی می‌گذاریم که میلیون‌ها نفر دیگر گذاشته‌اند. این خیلی زیباست. بر اساس اطلاعاتی که من کسب کردم و تحقیقاتی که داشتم، راهپیمایی اربعین یک سابقه طولانی دارد. این سفر واقعاً یک سفر شخصی است، اگرچه آدم‌ها با هم آن انجام می‌دهند. در زندگی‌ما همیشه در تکاپو و تلاش‌م برای اینکه به حقیقتی ارش‌بخش برسیم و بدون متفاوت‌تر از قبل شد.

مردم هر چه دارند در این مسیر خرج می‌کنند

باشند که همانند او مقابل ظلم باشند. دیگر هیچ ظلمی باقی نخواهد ماند. ولی اکثر مردم ترجیح می‌دهند را راحت‌تر از انتخاب کنند. ولی امام حسین(ع) برای همه ما نمونه خوبی است که نشان می‌دهد برای تحقق هدف عالی باید بهای زیادی را پرداخت کرد. هدفی که نشان می‌دهد چه چیزی زندگی را می‌سازد و باید به چه چیزی عشق و علاقه داشت. آنها رفتار آدم‌های حاضر در طول مسیر پیادهروی اوچ می‌بارز این راهپیمایی عنوان می‌کنند و می‌گویند رفتار آلسامی‌ای (برای احیای است که برای ما هم حائز اهمیت است. فاکتاری و اینکه مردم هر چه دارند در این مسیر خرج می‌کنند و مدام به هم ایخذ می‌زنند.